

Sreda, 12. februar 2003.
Svedok Aleksandar Vasiljević
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak u 9.02 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Najs (Nice).

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, tražio sam da svedok ostane napolju dok ne obavestim Pretresno veće o stanju stvari u vezi nekih administrativnih pitanja i identifikujem jedan ili dva potencijalna administrativna problema. Voleo bih da nešto od ovoga pogledamo na privatnoj sednici, ali pre toga da želim da obavestim Pretresno veće da će izveštaj koji ste nam tražili u vezi skorašnjeg otkrivanja podataka optuženom biti potpisan i zaveden danas. Lista svedoka za bosanski deo suđenja, koja treba da se uporedi sa listom koja je stigla sa skorašnjim izveštajem u vezi hrvatskog dela suđenja bi trebalo, mislim, da stigne danas ili sutra. Nailazimo na neke ...

SUDIJA MEJ: Dozvolite mi da vas prekinem samo da vidim da li vas pratim. Dobićemo bosansku listu svedoka i ostatak hrvatske liste, je li tako?

TUŽILAC NAJS: Mislim da hrvatsku listu verovatno neće, po našem poslednjem opštem izveštaju hrvatska lista je kompletirana. Ako je nedovršena, proveriću.

SUDIJA MEJ: U redu.

TUŽILAC NAJS: Ali bosanska lista je bila samo u vidu skeleta, samo sa brojevima.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC NAJS: Ali sada je dobijate u drugom obliku. Časni Sude, mi počinjemo da se susrećemo sa ozbiljnim problemima u vezi rasporeda, i mnogi od njih su zbog nedavne bolesti optuženog, kada su svedoci dolazili i morali da se vraćaju i prave promene u sopstvenom rasporedu. Znamo da su 5, 6. i 7. mart dani kada Sud ne zaseda, ali uz dužno poštovanje, želimo da pitamo da li postoji mogućnost da neki od tih dana Sud ipak zaseda. Moram da kažem da, kako sada stvari stoje, ambasador Okun (Herbert Okun), koji je ovde zadržan oko dve nedelje zbog bolesti optuženog, treba da svedoči 26. ovog meseca i biće mu jako teško da nađe drugi termin. Oficir irske armije vrlo visokog čina treba da svedoči sledećeg dana, 27. ovog meseca, i rečeno nam je da je to jedini dan kada će on moći da svedoči.

SUDIJA MEJ: Da li je on na 92 ...

TUŽILAC NAJS: Da.

SUDIJA MEJ: Da li je on na listi po Pravilu 92bis?

TUŽILAC NAJS: Da, delom je po Pravilu 92bis. A da ta dva datuma mi takođe možemo dosta da odmaknemo sa još jednim važnim svedokom o kome bih ukratko govorio na Privatnoj sednici. Znam da je Pretresno veće tražilo da izbegnemo preskakanje svedoka ukoliko je to ikako moguće i uradićemo sve šta možemo da izbegnemo takvu vrstu rešenja sa ovim svedocima. Ali kada se suočavamo sa ovolikim brojem poteškoća i kada su u pitanju ljudi ovog nivoa, ponekad možemo da se suočimo sa odgovorom: "Žao mi je, ali tad ili nikad."

SUDIJA MEJ: Govorim u svoje ime, ali čini mi se da, ako se suočavate sa ovakvim poteškoćama koje su posledica bolesti ili tome sličnog, to su pravi, realni problemi i ne mogu se totalno ignorisati obziri prema svedocima, pogotovo ako su svedoci već bili dovedeni u nezgodnu situaciju, kao što neki od njih jesu. Očigledno je da je to stvar koja mora da se uzeme u obzir i na kraju će svedoci možda ipak morati da se pozivaju preko reda.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, potrudimo se koliko god možemo da dokaze učinimo što jednostavnijim i prihvatljivijim, ali to je to. Možemo li na kratko na privatnu sednicu? Samo na kratko.

SUDIJA MEJ: Da.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC NAJS: Poslednja ...

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC NAJS: Još samo jedna vrlo kratka administrativna stvar. Sud zna da je određeni broj izjava po Pravilu 92bis koje su podeljene na engleskom zajedno sa dokaznim predmetima, da su te izjave u Sekretarijatu (Registry) dostupne na engleskom jeziku. Neko je predložio da bi pomoglo, čak bi pomoglo i optuženom, kada bi se spremili paralelni paketi na BHS-u. Mi koordiniramo materijal koji bi mogao da se dostavi. Tehnički govoreći, to bi zahtevalo ukidanje restrikcija na korišćenje materijala, jer mislim da oni na BHS-u do sada nisu predstavljeni. Mislim da će Pretresno veće to da vidi, pretpostavljam da će Pretresno veće u principu to da vidi kao pozitivnu stvar, da materijal koji je dostupan, materijal na engleskom bude dostupan i na BHS-u, ukoliko je to moguće koordinirati sa Sekretarijatom i odraditi na pravi način.

SUDIJA MEJ: U redu. Ako nema ništa drugo šta želite da se pokrije, gospodine Najs, ima nešto šta ja hoću da pokrenem, a tiče se zahteva u vezi sa Pravilom 92bis. Amikusi su uložili prigovore na prihvatljivost ovih izjava i ti prigovori uključuju prigovore na 10 svedoka, to je na strani 8, njihovog podneska. Oni kažu da ne mogu da verifikuju da li je reč o kumulativnom svedočenju ili ne, pošto te izjave tih svedoka koji će svedočiti nisu bile obelodanjene. Nema sumnje da možete da nam pomognete oko toga, možete da nam kažete zašto te izjave nisu dostavljene. U pitanju su svedoci C-025, C-029, Strinović Davor i doktor Grujić. Mislim da je izjava doktora Grujića dostavljena u obliku izveštaja, ali možda biste mogli da pogledate ove ostale i obelodanite ih što je pre moguće. Za dodatke izjava se takođe kaže da nisu prevedene na engleski, to je na strani 13 njihovih primedbi, i možda biste vi mogli time da se pozabavite. Ovo su zaista prilično direktna pitanja. Kada je

reč o samim izjavama, imamo 64 izjave i jasno je da će biti potrebno da se one pažljivo razmotre. Možda bi adekvatan način bio da se one grupišu, i možda bi onda bilo pametno da se prvo pozabavimo grupisanjem onih na koje su amikusi uložili prigovore na konkretnoj osnovi. U ovom trenutku mislim na B-1732, zatim tu ima svedočenje neke dece, tu su i svedočenja gospodina Mangana (Colm Mangan) i gospodina Dejvisa (Paul Davies). Sve ovo su odvojena pitanja i možda time možete da se pozabavite ove nedelje.

TUŽILAC NAJS: Hvala vam. Znam da su izjave Strinovića i Grujića dostavljene, jer su to sudski veštaci. Za druge svedoke kod kojih je došlo do odlaganja naloženo je obelodanjivanje, ali ja ću još to da proverim kasnije tokom dana, a svakako tokom ove nedelje.

SUDIJA MEJ: A što se tiče 5. i 7. marta, za te dane su ugovorene neke stvari, pa neće biti moguće da se radi tih dana. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pretpostavljam da vi sada ne zaključujete o prihvatanju ovih predloga po Pravilu 92bis. Ako se o tome sada raspravlja, ja bih onda želeo da iznesem argumente zbog čega sam kategorično protiv toga, ali ako ćete odrediti neko drugo vreme za to, onda ću to učiniti tada.

SUDIJA MEJ: Imaćete priliku da to učinite. Ono šta ja predlažem je da se ove različite izjave grupišu i da se njima bavimo po grupama, a ne globalno. Međutim, to je samo predlog u ovom trenutku, vi ćete imati prilike da iznosite svoj stav. Molim da se uvede svedok.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro.

TUŽILAC NAJS: Paragraf 100 rezimea. Vrlo brzo dolazimo do onoga šta će zahtevati prilično dužu privatnu sednicu.

SUDIJA MEJ: Gospodine Vasiljeviću, žao nam je što ste čekali, morali smo da se pozabavimo nekim administrativnim pitanjima. Izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Generale Vasiljeviću, možemo li sada da se pozabavimo vojnom linijom MUP-a Srbije? Molim vas, recite nam šta znači ovaj izraz i ukratko nam ga opišite. Mi ćemo se verovatno baviti detaljima na privatnoj sednici, tako da bi bilo dobro da se u ovoj fazi bavite onim materijalom kojim možete, odnosno onim šta mislite da je prikladno za javnu sednicu, a zatim ćemo zamoliti Pretresno veće da pređemo na privatnu sednicu.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa pod vojnom linijom se podrazumevaju aktivnosti nekih čelnih ljudi MUP-a i Državne bezbednosti Srbije, ali i drugih koji su se mimo svoje funkcionalne zakonom propisane dužnosti bavili poslovima koji nisu u njihovoj nadležnosti, a odnose se na formiranje paravojnih jedinica i njihovo usmeravanje na pojedinim delovima ratišta.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su te aktivnosti bile zakonite ili nisu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Te aktivnosti, ako se tiče izvođenja dejstava na ratištu, svakako nisu u nadležnosti ljudi koji se bave ovim poslovima u MUP-u, znači za te poslove nadležne su odgovarajuće vojne jedinice.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Intervencija tih konkretnih osoba, da li se to moglo smatrati legalnim, odnosno zakonitim ili nelegalnim ili je to bilo negde između?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa oni su pored svojih legalnih funkcija koje su obavljali u MUP-u i u Državnoj bezbednosti imali jedan deo aktivnosti, ja sam rekao, koji nije u njihovoj nadležnosti. To nije neka posebna ilegalna aktivnost, ali u svakom slučaju nije ni legalna aktivnost.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Reč je o MUP-u Srbije. U kom stepenu je ovo bilo usmereno ka paravojnim grupama? Govorili ste o paramilitarcima. U kom stepenu je ovo bilo usmereno na aktivnost paravojnih grupa?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa neki ljudi iz MUP-a Srbije kao i iz Državne bezbednosti stajali su, na jednoj strani, iza dovođenja nekih instruktora iz inostranstva, pretežno onih koji su bili ranije u Legiji stranaca (Legion Etrangere), koji će kasnije služiti za obuku nekih paravojnih sastava ili direktno njihovo rukovođenje i usmeravanje. Na drugoj strani, angažovani su pojedinci koji su imali svoje kriminalne dosjee u ranijoj prošlosti, koji su takođe konstituisali neke paravojne sastave. Ja mogu kasnije da govorim o tome koji su to sastavi i koji ljudi.

TUŽILAC NAJS: Molim da sada pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li vas je u julu ili avgustu 1991. godine Zoran Sokolović, ministar unutrašnjih poslova Srbije pozvao da dodete na sastanak u njegov kabinet?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta vam je tamo rečeno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prvo, rekao mi je da dođem sam kod njega, jer ja nisam imao običaj da idem sam u Ministarstvo unutrašnjih poslova Srbije. Kada sam došao, u najkraćem direktno da vam na to odgovorim, rekao mi je da njegovog šefa interesuju podaci o generalitetu. Ja sam pitao: "Kojeg šefa", a on je rekao "nemoj da se šališ, ovo je predsednik Milošević". Mogu da prepričam taj kontakt, ako treba.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta ste vi odgovorili na ovaj zahtev za informacije o generalima? Da li je to bilo prikladno da se vama optuženi na taj način obraća, tražeći informacije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije, ne da nije prikladno nego nije ni redovni put niti je to dozvoljeno. Ja sam rekao da te podatke koje on traži slabo poznajem, jer sam malo u Beogradu, a i to kratko vreme koliko sam bio, bio sam na terenu dosta. I onda sam mu rekao da te podatke zna jedan general i to vrlo dobro. On je pitao "ko", a ja sam rekao, "general Krstić", on je u stvari vodio generalski kadar u Personalnoj upravi. A onda je Sokolović rekao: "Pa znam, ali ja ne znam hoće li on te podatke da da". Ja sam odgovorio da hoće, ali ako ne postupi kao sa mnom, da to traži direktno nego da za to dobije odobrenje od generala Kadijevića. I ja sam se izgovorio da imam sastanak, da moram da idem i na tome se ovaj razgovor završio.

TUŽILAC NAJS: Dva paragrafa na privatnoj sednici, molim.

(privatna sednica)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je u septembru 1991. godine bilo pokušaja da se Kadrijević ukloni sa svog položaja, sa položaja Saveznog sekretara?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je, i to je bilo 29. septembra 1991. godine. Mislim da, hteo bih da napomenem da je četiri dana pre toga, 25. septembra pokušano na sličan način da bude uklonjen general Jurjević Zvonko, tada komandant Ratnog vazduhoplovstva.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pretresnom veću bi možda bilo korisno ako bi se podsetilo na strukturu koja je prikazana u dokaznom predmetu 387, tabulator 1, mi imamo kopiju koja može da se stavi na grafoskop kako bi pomogla. Ko je učestvovao u ovom pokušaju, generale Vasiljeviću?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Delovi Prve gardijske motorizovane brigade.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To vidimo na desnoj strani ove tabele. Hvala lepo. Kao što se vidi na tabeli, njima je zapovedao pukovnik Mile Mrkšić.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ko je još učestvovao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa zgradu su blokirali specijalni policijski sastavi. Ja sam kada se to dogodilo bio na terenu i pozvan sam da se vratim. A kada sam stigao, to je već bila faza u kojoj je general Kadrijević bio izolovan u svojoj kancelariji, a pukovnik Mrkšić Mile i tada još pukovnik Vuk Obradović, koji je bio šef vojnog kabineta, i jedan od komandanata vojne policije bili su u kabinetu kod generala Blagoja Adžića i ubeđivali ga da prihvati funkciju Saveznog sekretara za narodnu odbranu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ali to nije uspelo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije uspelo zbog toga što prvo, general Adžić je rekao da on u tim njihovim prljavim poslovima neće da učestvuje, "a ako hoćete", rekao je: "Možete hapsiti i mene". I drugi elemenat je bio to što sam ja razgovarao sa pripadnicima vojne policije i ubeđio ih da je to nerazuman potez, tako da su se povukli i na tome se to završilo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tabela pokazuje da je Prva motorizovana gardijska brigada bila potčinjena šefu kabineta koji je bio umešan, rekli ste da je to Vuk Obradović. Možda se čini kao detalj, ali da li je on imao brata Pavića?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je on, taj brat, bio važan član SPS-a u to vreme?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, ja mislim da je bio i na funkciji potpredsednika Skupštine Srbije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na osnovu vašeg iskustva, da li je Vuk Obradović ikada reagovao na bilo kakav uticaj njegovog brata Pavića Obradovića?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vuk Obradovića je imao nekih stavova u to vreme koji su odudarali od opštih stavova i opšte klime u SSNO, i ne samo ja nego veći deo ljudi iz SSNO su to tumačili da je Vuk pod određenim uticajem svoga brata Pavića i da se tim putem reflektuju neki ti politički uticaji prema kabinetu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li vas je 5. marta 1992. godine pozvao Zoran Janačković koji je u to vreme bio u Saveznom sekretarijatu za inostrane poslove da biste se sastali sa optuženim?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste vi pre nego što je došlo do tog sastanka razgovarali o njemu sa generalom Adžićem?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kada sam saznao da sam pozvan na taj sastanak, ja sam o tome obavestio generala Adžića koji je u to vreme zastupao Saveznog sekretara za narodnu odbranu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Šta je on bio u stanju da vam preliminarno kaže u vezi sa tim sastankom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa on je rekao: "Hvala ti kao čoveku što si mi to saopštio, ali ja znam da njih", mislio je na generale. "Slobodan poziva, ali siguran sam da ćeš ti biti prvi i zadnji koji mi je to rekao."

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pre nego što dođemo do samog sastanka, da li je u to vreme Upravi bezbednosti bilo dozvoljeno da referiše, da daje informacije direktno saveznom Predsedništvu ili bilo kom drugom republičkom organu ili je imala obavezu da deluje preko SSNO?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, samo preko SSNO.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na vašem sastanku sa optuženim, šta je on ukratko hteo od vas, ako je išta tražio da mu kažete?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam možda malo u šali, možda malo više neozbiljno tada nastupio. Rekao sam, pošto sam očekivao da će ga verovatno interesovati neki podaci vojne službe, rekao sam da sam u toj službi skoro 30 godina, da mi je posao bio uvek da drugim ljudima postavljam pitanja, a da mi oni moraju odgovarati, pa ga molim da me sada ne dovodi u obrnutu poziciju, da on postavlja pitanja, a ja da moram da odgovaram. I on se nasmejao i rekao: "Dobro, kažite ono šta mislite da mene može interesovati".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da. I da li ste vi na to odgovorili?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam. Ja sam cenio da je u to vreme najaktuelnija jedna politička neizvesnost bila kako će proći najavljujane masovne demonstracije za obeležavanje 9. marta iz 1991. godine i najiscrpnije sam izneo saznanja vojne službe o tome.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Nakon tog dela vašeg razgovora, da li je on od vas tražio nešto konkretno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije konkretno, ovaj, ništa tražio, rekao mi je da je zadovoljan sa ukupnom informacijom koju sam dao i da nema šta da me pita. A onda mi je rekao da je čuo da mi u Upravi bezbednosti radimo neke informacije i da bi voleo, ako mogu da mu pošaljem da vidi neku od tih informacija. Ja sam mu odgovorio da ja te informacije šaljem redovno MUP-u Srbije, MUP-u Crne Gore i saveznom MUP-u i da ih je i on verovatno dobio. Nakon ovoga mi je odgovorio da on neke informacije dobija, ali da nije siguran da li mu MUP svaki put tu informaciju dostavlja. Ja sam rekao ako ne bude dobio i za 1. maj, znači da su je sklonili. I u ovom delu se, znači o ovom problemu se razgovor na tome završio. Ja sam procenio da ustvari je tada optuženi od mene tražio kompletnu informaciju koja je imala četvrti deo, to je bilo stanje u JNA koje je dostavljeno samo vojnom vrhu, i moj je utisak bio da je tražio u stvari podatke o JNA. A to mi nije direktno rekao, ali po onome kako je tražio da mu dostavljam informacije, ja sam cenio da ga interesuju posebni podaci o JNA.

TUŽILAC NAJS: Molim da pređemo na vrlo kratku privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kadijević je napustio svoj kabinet 9. januara 1992. godine. Da li je to imalo nekih efekata, i ako jeste kakvih, na uticaj koji je optuženi imao na JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dok je general Kadijević bio Savezni sekretar nije se moglo kadrovati bez njegovog vrlo bitnog i gotovo presudnog uticaja. Nakon odlaska u penziju generala Kadijevića, ta se situacija promenila.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na koji način je došlo do promena? Da li se uticaj optuženog povećao ili smanjio?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Povećao se. Već u januaru negde 1992. godine imao sam izveštaj od jednog prijatelja gde je optuženi govorio da će ubrzo doći do velikog čišćenja u generalitetu. Pošto to do tada nije bilo uobičajeno da se na takav način radi, po onome šta je on meni preneo, upozorio ga je da bi to moglo da izazove reakciju u generalitetu, a on je navodno odgovorio da je sigurno da niko neće smeti ni reč da progovori. U februaru, početkom februara iste godine Zoran Sokolović i Radovan Stojičić Badža bili su u kontaktu sa dvojicom generala iz Ministarstva odbrane i Teritorijalne odbrane Srbije. U jednom intimnom razgovoru su mi rekli takođe da sledi čišćenje, veliko čišćenje generaliteta iz kojeg će da budu sklonjeni svi oni koji su nepouzdati, ali da se to još čuva u tajnosti, no da će vrlo brzo izaći na videlo, taj, takav način smenjivanja generaliteta, bez ključne uloge načelnika Generalštaba, kadrovskog saveta koji nije bio do tada viđen.

TUŽILAC NAJS: Samo jedna rečenica na privatnoj sednici.

(privatna sednica)

TUŽILAC NAJS: Ako će to da pomogne Pretresnom veću u procenama, kada stignemo do strane 26, odnosno do kraja te strane, posle toga će biti vrlo ograničen broj tačaka između toga i početka dela koji se odnosi na Kosovo. Tako da ćemo onda brzo napredovati u smislu broju strana koje ćemo da pokrijemo.

SUDIJA MEJ: Sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs, izvolite.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Javna sednica. Generale, u februaru 1992. godine, da li je general Adžić primio spisak generala koji će se penzionisati?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koliko njih? Da li je bilo... Kakve su bile konsultacije pre nego što je on primio taj spisak?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Na tom spisku su bila 33 generala za penzionisanje, i general Adžić, a tu je bio i načelnik personalne uprave, general Gojko Krstić. Rekli su mi da ih o tome nije niko konsultovao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je na spisku bio i vaš zamenik Tumanov?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, i on nije ispunjavao ni jedan od zakonskih uslova za prestanak aktivne vojne službe, znači nije imao ni godine starosti, minimalne, ni penzijski staž.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vi ste se pozabavili tim pitanjem. Možete li da nam kažete kako i sa kojim rezultatom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam pitao generala Adžića koji je razlog da Tumanov tako iznenada ide u penziju i on mi je rekao da ne zna ni on, da ga niko o tome nije konsultovao niti upoznao. I onda, i ja i načelnik personalne uprave smo rekli generalu Adžiću da pita zašto ide Tumanov u penziju. I onda je on nazvao u to vreme predsednika Miloševića, a ukaz potpisuje predsednik Predsedništva Branko Kostić u to vreme. I Milošević mu je rekao da dođe kod njega. Nama je Adžić rekao da ga sačekamo tu u kancelariji i kada se vratio bio je, da kažem, zadovoljan sa tim kontaktom i rekao je: "Uspeo sam ne samo da skinem samo Tumanova nego još četiri generala" sa tog spiska za penzionisanje, tako da je konačan broj generala koji je krajem februara 1992. godine otišao u penziju bio 28.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A učesće Miloševića u svemu tome, da li ste smatrali da je to prikladno tada ili ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nije prikladno, po mome je odluku o tome ko će ići u penziju u krajnjem moglo donositi Predsedništvo SFRJ. Međutim, interesantno je da general Adžić ne zove nikog iz Predsedništva nego se obraća Miloševiću, znajući gde je u stvari snaga i moć da se nešto izmeni.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 127. Da li ste vi i 37 drugih generala penzionisani 8. maja 1992. godine? U vašem slučaju, da li ste vi ispunili sve zakonske uslove za penzionisanje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tada je 8. maja penzionisano 38 generala. Dva generala nisu ispunjavala ni jedan od uslova koja zakon predviđa za penziju, to smo bili ja i general Tumanov.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je bilo ikakvih konsultacija sa generalom Krstićem koji je bio šef personala ili generalom Adžićem?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mene je penzionisanje zateklo negde na terenu u Bosni i Hercegovini i kada sam se vratio u Beograd, general Adžić mi je rekao da je to penzionisanje prošlo opet bez konsultovanja i njega i Personalne uprave.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste čuli za ono šta je Branko Kostić rekao kada ga je general Vuleta Vuletić pitao zašto ste vi penzionisani?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam. Navodno je Branko Kostić rekao da je on taj spisak samo pročitao, a da su odluku donosili drugi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I u vezi tih penzionisanja, možete li da nam kažete nešto o pismima koja su napisana, na primer pismo Nedeljka Boškovića, Miloševiću o penzionisanjima?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To nije u vezi ovog penzionisanja iz maja 1992. godine, to je, to se odnosi na maj 1993. godine kada su penzionisani, isto tako van neke redovne procedure, general Bošković i general Domazetović. I nezadovoljan odlaskom u penziju, general Bošković je napisao pismo optuženom u kojem ga je zamolio da izmeni odluku o penzionisanju, i da on i Domazetović odu krajem godine u penziju. General Domazetović je zaista otišao krajem godine u penziju, ali Boškovićev zahtev nije bio usvojen. Ovdje je opet, mogu da prokomentarišem, ako treba komentar, Bošković znači ne piše pismo predsedniku Jugoslavije kao čelnom čoveku koji potpisuje te

ukaze za generale, u to vreme Dobrici Ćosiću, nego predsedniku Srbije gde je cenio da je moć.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da se vratimo malo unazad u odnosu na to, to je paragraf 129. Radi se o nimenovanju Živote Panića za načelnika Generalštaba Vojske Jugoslavije. Da li je odluka o tom nimenovanju donešena ili sprovedena 11. ili oko 11. maja 1992. godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je tim ukazima kojima je postavljen i general Života Panić za načelnika Generalštaba, u stvari za Saveznog sekretara, posle će biti načelnik Generalštaba.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Otprilike u isto vreme pukovnik Nedeljko Bošković je unapređen u generala. Šta možete da nam kažete o njegovom nimenovanju i o tome kakve to ima veze sa vojnom linijom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Prvo, dovođenje Nedeljka Boškovića iz penzije u martu 1992. godine za načelnika bezbednosti u Komandi Ratnog vazduhoplovstva nije išlo uobičajenom procedurom, znači izvršeno je bez ičijeg konsultovanja u Generalštabu, niti sam bio konsultovan ja kao načelnik Uprave bezbednosti. On tada nije bio reaktiviran, bio je privremeno raspoređen do šest meseci u Vojsku Jugoslavije. 8. maja on je reaktiviran, dakle primljen u aktivnu vojnu službu a 11. maja je bio proizveden u čin generala, iako za to nije imao ni minimalne uslove zakonske. Iza njega je stajao, to pouzdano znam, tadašnji vrh SDB MUP-a Srbije.

TUŽILAC NAJS: Molim da pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Imamo presretnuti telefonski razgovor koji treba da se pusti, to je tabulator 24. Došlo je do greške u prevodu i koliko sam shvatio, kopije u kojima se nalazi ispravka su već podeljene. Ispravka se nalazi na drugoj strani od ukupno tri strane i mada ja mislim da to nije u onom delu koji će se pustiti, to je u četvrtom redu dole, pored imena Karadžić, tu stoji: "Ja sam", a u stvari treba da stoji "Alija".

(Snimak presretnutog razgovora)

Momo: Bili u Han Pijesku u petak imali sastanak sa vojskom... savezni SUP, bio Gračanin i naš Vito... nije bio, on je bio na skupštini ostao. Međutim... ja sam posle sa jednim čovjekom otišao za Beograd. To su strašne laži Alijine tamo i Vitine provejavaju, lažu armiju Vito i ...

Radovan Karadžić: Ne, ne, pa to je, mislim, mislim haos je. Osim toga, on sad pokušava tamo, ali meni hoće da kaže da se oni spremaju premještanje za Draškovića, a fino smo se dogovorili da nema ni jedne šanse da se jedan Srbin promjeni ili premjesti bez te saglasnosti ...

Momo: Predsjedniče, nije to, to je, to je u redu, jer Čedo Kljajić ide u miliciju, a umjesto njega ovaj... za ovo. Nije, to je u redu, predsjedniče.

Radovan Karadžić: Čekajte, to ne može nikako bez našeg dogovora i bez naše saglasnosti. To je kao metod nedopustivo i to će sutra, poslanici će mi tražiti odgovor za tu situaciju. To je nedopustivo, jednostavno je nedopustivo da se bilo kakva promjena kadrovska desi, a da mi nemamo, da mi nismo dali saglasnost, jer to je mehanizam kojim su oni manipulirali nama, i srpskim poslanicima je do guše došlo čitavo ovo gnjavljenje, pokušaji proglašenja nezavisnosti. To je nama Alija Izetbegović priznao ...

Momo: Čuo sam.

Radovan Karadžić: Da ova suverenost znači nezavisnost.

Momo: Da.

Radovan Karadžić: I to je put kojim je krenula Hrvatska, i to se zna šta će se ovde desiti i nema nikakve veze sa odlukom Karadžića ili odlukom, ne znam, ovoga, onoga. To se zna šta će se desiti, to nema ...

Momo: Pa sigurno, ma to je jasno... i gori ljudima u Beogradu.

Radovan Karadžić: Za dva, tri dana će Sarajeva nestati i biće 500.000 mrtvih za mjesec dana u Bosni i Hercegovini, nestaće Muslimana, Srbi će se ratosiljati, Hrvati će najviše tu sigurno profitirati, jer oni će zadržati svoje opštine ...

(Kraja presretnutog razgovora)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koji od ova dva glasa prepoznajete?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jedan je Radovan Karadžić, a i po temi o kojoj govori, a i imenu koje je upotrebljeno, ovaj, Momo, znači drugi glas pretpostavljam da je Momo Mandić.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Drugi presretnuti razgovor koji ne treba pustiti, to je isto u tabulatoru 25, svedok je rekao da, nakon što je to preslušao, da je to razgovor između Radovana Karadžića i Vitomira Žepinića. Pretresno veće je već pregledalo taj razgovor ranije tako da možemo da pređemo na sledeće. Generale, da li je 15. oktobra 1991. godine održan sastanak u Sarajevu? To je bilo negde oko dve nedelje pre ovog presretnutog razgovora koji smo upravo pustili, to jest koji smo vam pustili dok ste se pripremali za svedočenje. Da li je došlo do sastanka u Sarajevu par dana pre tog presretnutog razgovora sa JNA, vojnim rukovodstvom Bosne i nekim vođama bosanskih Srba? Izvinjavam se, Sud još nije pogledao presretnuti razgovor u tabulatoru 25. To je novi presretnuti razgovor i mi ćemo da se vratimo na to. Da li je održan taj sastanak 15. oktobra?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, održan je sastanak 15. oktobra, sastanak vojnog vrha na čelu sa generalom Kadijevićem, ali i sa Predsedništvom Bosne i Hercegovine, ne sa vojnim rukovodstvom Bosne i Hercegovine. Meni je prevedeno sa vojnim rukovodstvom. Ne sa vojnim nego sa Predsedništvom Bosne i Hercegovine, kompletnim Predsedništvom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A koja je bila tema razgovora?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tema razgovora je bila problemi saradnje vlasti u Bosni i Hercegovini sa Jugoslovenskom narodnom armijom i cilj je bio da se smanje tenzije koje su postojale u Bosni i Hercegovini. Problemi su bili oko mobilizacije koja tamo nije provođena. Uglavnom je to.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Časni Sude, tu se onda uklapa taj konkretni presretnuti razgovor kojeg svedok pominje u istoj ovoj deklaraciji, tabulator 25. Da bismo uštedeli na vremenu, nećemo prolaziti kroz taj razgovor, osim ako vi to ne tražite. Generale, možemo li sada preći na zločine u Hrvatskoj?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Lovas, 23. oktobra 1991. godine. To je bilo mesto gde je došlo do zločina. Kako su to otkrili vaši organi bezbednosti?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam dobio jednu kratku nepotpunu informaciju od odeljenja bezbednosti Prve vojne oblasti o tome da je jedna veća grupa civila stradala na minskom polju i da je te civile na minsko polje kao živi štit ispred sebe terala, terao odred "Dušan Silni". O tome sam sačinio sutradan kratku informaciju za saveznog sekretara i najuži vojni vrh, njegove najbliže saradnike i tražio sam detaljniju informaciju od organa bezbednosti

o tom događaju. Nju sam dobio u roku od 24 sata i u njoj je opisan, ovaj, taj događaj nešto šire. Prvo, da je odred "Dušan Silni" bio pod jurisdikcijom i pod nadzorom komandanta mesta u tom selu Ljube Devetaka. Zatim, da su oni pre nego što se, dan pre nego što se zločin ovaj dogodio, iz odreda "Dušan Silni" su saslušavali neke Hrvate koji su živeli u tom selu i u tom njihovom ispitivanju četvoricu su likvidirali. Sutradan, kada je odred Teritorijalne odbrane iz Valjeva trebalo da izvrši pretres terena oko sela, iz odreda "Dušan Silni" su izdvojili oko tridesetak meštana Hrvata, uglavnom su to bili, ovaj, stariji ljudi i kao živi štit ispred sebe oni su išli u taj pretres terena. Naleteli su na minsko polje. Tu je poginulo 17 ljudi ukupno, od toga 14 meštana i tri iz odreda "Dušan Silni". To je u najkraćem o tom događaju.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Valjevo o kojem ste govorili, časni Sude, u rezimeu je pogrešno napisano, gde se nalazi Valjevo, na kojoj teritoriji?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Valjevo je u zapadnoj Srbiji.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Južno od Beograda, mislim.

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, jugozapadno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, imamo Teritorijalnu odbranu iz Valjeva koje se nalazi južno od Beograda zajedno sa paravojnom jedinicom "Dušan Silni", na teritoriji, a sudije se verovatno toga sećaju, ta se teritorija nalazi u Hrvatskoj. Na strani 23, dokaznog predmeta 336, u kvadratiću E2 se vidi da je Lovas preko reke zapadno, odnosno jugozapadno od Bačke Palanke. Vaš izveštaj o tom događaju generale je dostavljen u skladu sa redovnom procedurom. Kome je dostavljen?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, 25. oktobra mi u Upravi bezbednosti izradili smo i 10 informacija za devet generala JNA i jednog pukovnika koji je bio vojni tužilac u to vreme Jugoslovenske narodne armije. Naknadno, dva dana iza toga dostavljena je informacija o ovom slučaju i MUP-u Srbije. Od generala koji nisu bili u sastavu JNA, informacija je dostavljena ministru odbrane Srbije i komandantu republičkog štaba Teritorijalne odbrane Srbije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Časni Sude, vratiću se na dokazni predmet 342, tabulator 11, jer je reč o jednom konkretnom pasusu na koji želim da vam ovog jutra ukažem pažnju, ali možda treba da idemo korak po korak, jer se on bavi jednim drugim pitanjem. Vukovar. U vreme događaja u Vukovaru,

da li je postojala koordinacija između jedinica Teritorijalne odbrane preko Badže, Radovana Stojčića?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam govorio o dve Teritorijalne odbrane u Slavoniji. Znači, govorio sam o legalnim jedinicama Teritorijalne odbrane iz Srbije koje su deystvovalе na tom prostoru. Jedan od tih odredа je odred iz Valjeva. I govorio sam o drugoj naoružanoj strukturi na teritoriji, koja po mome nije imala obeležja prave Teritorijalne odbrane kako bi trebala da bude uređena. Međutim, dolasci Radovana Stojčića na komandno mesto, istureno komandno mesto kod generalа Panića očigledno je to bilo u funkciji koordinacije tih jedinica sa drugim snagama.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koliko je vama poznato koje jedinice su učestvovalе u bitkama za Vukovar?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu da navedem konkretne jedinice, mislim sve jedinice. Bila je Prva gardijska motorizovana brigada pod komandom tada pukovnika Mrkšića. Bile su jedinice Novosadskog korpusа pod komandom generalа Biorčevićа. Bila je jedna oklopna brigada iz Kraljeva. Bila je 80. motorizovana brigada iz Kragujevca. Bili su neke jedinice Teritorijalne odbrane Srbije i neke jedinice Teritorijalne odbrane Vojvodine. To je u globalu šta znam od jedinica.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pogledaćemo samo par dokumenata, tabulator 26. Molim da se stavi pred svedoka i na grafoskop. Ovo je naređenje. Mislim da je datum 19. oktobar, barem na pečatu piše 19. oktobar, iz komande Prve motorizovane gardijske brigade komandi Prve vojne oblasti i Generalštabu oružanih snaga SFRJ: "I pored više upozorenja da u reonima dejstava jedinica nisu objedinjena dejstva svih snaga koje se nalaze u tim reonima", preskačem ostalo. "Naređujem da sve snage koje deystvuju u zonama dejstava jedinica stavljaju pod komandu komandanata jedinica JNA koja izvodi borbena dejstva u tim rejonima." Zatim detalji na koji način to treba izvršiti. Možda Pretresno veće samo može da pogleda ostatak ove strane bez mog čitanja, a mi ćemo u međuvremenu preći na tabulator 27. Ovo je od 15. novembra, naređenje Mile Mrkšića: "Regulisanje pitanja prepotčinjavanja - sa ciljem da se ostvari što uspešnija realizacija odluke od 14. novembra i objedinjavanje komandovanja za naredna dejstva, prepotčiniti odred Teritorijalne odbrane Stara Pazova, 80. motorizovanu brigadu", i onda, "80. motorizovana brigada sa odredom Teritorijalne odbrane Stara Pazova u narednim deystvima izvršavaće zadatke u skladu sa odlukom od 14. novembra". Dakle,

ovo je naređenje Mrkšića koje prepotčinjava jedinice Teritorijalne odbrane u ovoj operaciji, prepotčinjava ih svojoj operativnoj grupi. Te jedinice koje on pretpočinja, da li su one iz Srbije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS: Zatim tabulator 28, molim. Dolazi od Mrkšića, a upućeno je generalu Paniću, to je izveštaj o evakuaciji vukovarske bolnice. Ako pogledamo izveštaj, paragraf 2: "Na osnovu vašeg zahteva dostavljamo izveštaj o realizaciji zadataka koje ste postavili naređenjem. Kako ste u zadatku operativne grupe Jug precizirali da operativna grupa Jug u toku prepodneva do 10.00. 19. novembra zauzme bolnicu i MUP i očisti od ustaških snaga Vukovar, ovaj zadatak je izvršen do 11.00, 19. novembra i obezbeđena je sigurnost kretanja gradom". Onda se bavi "raščišćavanjem naselja Mitnica", problemima sa evakuacijom i transportom civilnog stanovništva koje se šalje u Republiku Hrvatsku, zbog blokade na autoputu, pošto hrvatska vlada nije htela da ih primi. Tvrdi se da se sve izvodi u skladu sa Ženevskom konvencijom o ratnim zarobljenicima (Geneva Convention relative to the Treatment of Prisoners of War): "Preduzete su mere za učvršćivanje komande i kontrole". Zatim ide raščišćavanje mina, u podpasusu dva: "Aktivnosti na čišćenju oslobođenog prostora i objekata u Vukovaru od ostataka ustaških snaga - preduzete mere za uspostavu potpune kontrole u gradu". Zatim se dalje to pominje na sledećoj stranici. Govori se o transportu civila koji je juče vraćen sa autoputa i danas nekoliko puta vraćen sa ugovorenog mesta za predaju u rejonu Nuštara. Isto se desilo i sa transportom civila iz reona "Veleprometa" koji je nekoliko puta vraćen. "Regulisali smo da se transport uputi u Šid pošto drugog izbora nismo imali". To bi bio rezime ovog izveštaja koji je upućen generalu Paniću. Govori se o povređenim, ranjenim i poginulim vojnicima. Možemo li sada da pogledamo dok se još uvek bavimo temom Vukovara, da pogledamo dva kratka video snimka koji mogu da nam pomognu.

(Video snimak)

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ovo je video snimak koji smo gledali prilikom svedočenja prethodnog svedoka. Molim vas da se sada fokusirate na konkretno vojno lice za koje mislimo da će nam ovaj svedok moći, kojeg će ovaj svedok

moći da identifikuje. Molim vas zaustavite ovde. Čovek na kojeg je usmerena kamera koji sedi na dnu stola, ko je to?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je tada po činu pukovnik Pavković Nebojša.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: On je kasnije postao general?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS: Molim da pogledamo drugi snimak. Nadam se da je on spreman. Ako nije, možemo kasnije na njega da se vratimo.

(Video snimak)

Novinar: Odvode nas kao zločince, otimaju i ono malo ničega, zadnjih uspomena što smo ih mogli prikupiti. Sa mržnjom i neviđenom okrutnošću naši dojučerašnji susjedi i štićenici lažu o nama kako bi nas poslali u logor ili još bolje, smrt... jer mrtvi se, misle oni, ne vraćaju osim u snovima. "Velepromet", obučara, kasarna, bolnica, samo su neka od mjesta na kojima smo treba...

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kasnije ćemo pogledati drugi snimak, bojim se da sada nećemo moći da ga vidimo. U svakom slučaju, ono šta smo videli u drugom delu ovog prvog snimka pokazuje "Velepromet" i Vukovar. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da budem siguran, jer ja taj teren ne znam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ali možete da budete sigurni da prvi deo ovog snimka pokazuje pukovnika, a kasnije generala Pavkovića. Upravo mi tehnička kabina pokazuje da ima spreman drugi snimak. Molim da ga pustimo. To je verovatno nešto malo više od zaustavljene slike.

(Video snimak)

Vojnik 1: Neka, istaknite problem onda, istaknite problem.

Prevodilac: Problem je u tome što vidimo kako se vojnici šetaju po ulici i da prolaze kamioni. Pogledajte eto tamo.

Veselin Šljivančanin: Mogli ste tamo da idete. Taj most je bio otvoren za saobraćaj.

Prevodilac: Moje kolege su bile tamo...

Veselin Šljivančanin: Moji vojnici su pratili taj konvoj ...

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zaustavite molim. Oficir kojeg vidimo napred, koji ne govori, čija se glava okreće i vidimo profil na mostu sa Šljivančaninom, ko je to?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nebojša Pavković.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možete li da nam kažete koja je bila njegova funkcija u to vreme? Na kom položaju je bio u to vreme dok je bio u Vukovaru?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je u Vukovaru boravio kao predstavnik kabineta Saveznog sekretara za narodnu odbranu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, bio je predstavnik vrlo visokog organa, najvišeg organa o kojem ste vi govorili?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Taj organ je bio na visokom mestu, morao je imati i visoku funkciju.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ovčara. Molim vas, recite nam nešto ukratko o tome. Reč je o paragrafu 137. Kasnije tokom 1993. godine, da li ste kontaktirali Zjaju Murisa, mislim da se tako zvao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li vam je on pričao o onome šta se desilo u Vukovaru?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možete li da nam to ukratko kažete?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam sa Zjajom Murisem imao jedan veoma kratak kontakt u januaru 1993. godine zbog nekih optužbi da sam ja maltene ukrao neki novac iz Vukovara. I pošto je Zjajo Muris bio komandir specijalne policijske jedinice, ja sam hteo od njega da čujem kolika je količina novca bila i šta je sa tim urađeno, jer stvarno nisam znao ništa o tome. On mi je tada rekao da on nije bio angažovan na tom zadatku, jer je

bio poslat u Ovčaru i ja sam tada prvi put čuo za takvo mesto, u stvari nije mi ni bilo jasno da li je mesto ili je to štale za ovce. I onda je rekao: "Ne znate taj deo, kasnije ću vam to ispričati". I kada se završilo, ovaj, moje suđenje, ja sam imao priliku da sretnem, ovaj, Murisa koji je već bio demobilisani oficir i u najkraćem šta mi je ispričao, da su iz bolnice zarobljenici za koje su postojale sumnje da su presvučeni pripadnici Zbora narodne garde koji su hteli da izvrše, da iskoriste evakuaciju bolnice i da budu evakuisani sa bolnicom, da su bili prebačeni na Ovčaru gde se nalazila 80. motorizovana brigada iz Kragujevca. Njega je neko iz gardijske brigade uputio sa nekoliko policijskih, sa nekoliko policajaca na Ovčaru da ode da vidi šta se tamo događa, jer navodno, po nekim izveštajima, tamo ima problema. Kada se približio Ovčari, po njegovoj priči, čuo je pucnje i o tome preko radio veze obavestio komandu brigade. Rekao je da se tamo puca. I odgovoreno mu je: "U redu, vrati se nazad, to više nije naš problem". Nakon izvesnog vremena, nije mi objasnio kada, saznao je od drugih ljudi u brigadi gardijskoj da su tu vukovarski teritorijalci, kako su ih zvali, streljali oko 160 civila. To je u najkraćem šta je meni Muris preneo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim da pogledamo tabulator 30 i 31. Vi ste nam na početku govorili nešto uopšteno o jedinicama koje su bile u području Vukovara. Ovde vidimo dokument od 18. oktobra 1991. godine, Šid, pečat Teritorijalna odbrana Vukovara, štab Teritorijalne odbrane Vukovar. "Legalizacija rada jedinice, odred Leva supoderica, komandant jedinice Milan Lančuzanin. Preostali deo jedinice evidentiran kod komande jedinice, za dejstva jedinice odgovoran komandant Milan Lančuzanin", potpisao Dušan Filipović. Kakve posledice je imalo ovo naređenje u odnosu na ovu jedinicu Leva supoderica?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ovaj dokumenat upravo ilustruje ono stanje o kojem sam ja govorio, od one takozvane Teritorijalne odbrane u Slavoniji. Znači, legalizuje se jedinica. Postavlja se pitanje šta je pre toga bio taj odred Leva supoderica, znači da nije bio legalan. Sada se kao prima u sastav ovog štaba Teritorijalne odbrane u Vukovaru. Mislim, ovaj dokumenat nema formu kako bi trebalo da, ovaj, normalno postoji. Znači, u najkraćem, ova se jedinica od ovog datuma ima računati da je jedinica Teritorijalne odbrane štaba Teritorijalne odbrane u Vukovaru, ali forma po kojoj se radi govori o stanju kakvo je bilo. I drugo, mislim da po onome što znam, ovaj, kasnije, ovo nije Lančuzanin Milan, nego Lančuzanin Miodrag. Znači, Lančuzanin Miodrag je bio komandant odreda Leva supoderica. A iz onoga

šta sam kasnije saznao, iz ovog sastava su učestvovali i u likvidacijama na Ovčari.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A Leva supoderica sa koje teritorije dolazi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa nju su uvek označavali meni kao četničku jedinicu, Šešeljeva jedinica, tako su je zvali. Znači, to je i Zjajo Muris govorio o Levoj supoderici, jer je meni taj naziv nekako bio veoma čudan, šta je to. I onda je to uvek upotrebljavano da je to Šešeljeva jedinica, da su to radikali njegovi. Kasnije sam saznao i od novinara koji su bili na tom terenu, ovaj, istu kvalifikaciju za tu jedinicu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ako pogledamo tabulator 31, da li Lančuzanin ima nekakav nadimak, molim vas?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ima. Njegov nadimak je Kameni.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tabulator 31, molim vas. Ovo je odluka od 29. oktobra 1991. godine, od operativne grupe o nastavljanju napada na Vukovar, nastavku "Operacije Vukovar". Dokument je potpisao pukovnik Mrkšić i mislim da se tu odmah prelazi na raspored i na zadatke. I vidimo da je sastav borbenih jedinica, odnosno jurišnog odreda sledeći: Prva motorizovana brigada, onda odred Leva Supoderica, takođe odred Petrova gora i razne druge jedinice koje su stavljene zajedno. Da li onda ovo funkcioniše na način da se potčine, na primer dve grupe, Leva supoderica i Petrova gora, Prvoj motorizovanoj gardijskoj brigadi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Iz ovoga se vidi naređenja da je odred Leva supoderica i odred Petrova gora u sastavu jurišnog odreda jedan iz sastava verovatno operativne grupe Jug, odnosno Gardijske motorizovane brigade. Ja bih hteo ovde da ukažem da po tome kako se označava, piše odred Leva supoderica, odred Petrova gora, znači ne stavlja se odred Teritorijalne odbrane kako je to, na primer, navedeno u drugim dokumentima, odred Teritorijalne odbrane Valjevo, odred Teritorijalne odbrane Stara Pazova, ovde se jednostavno upotrebljava izraz odred. A to je ustvari ona improvizovana Teritorijalna odbrana koja nema sve atribute kakve bi trebalo da ima. Znači više kao neki paravojni sastavi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Rekli ste nam kako ste vi shvatili Šešelja i Leve supoderice. Da li znate nešto o Petrovoj gori? To je ja mislim mesto koje se

nalazi u oblasti Knina. Ali da li znate nešto o toj jedinici, ako je to uopšte bila jedinica?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam o toj jedinici detalje, kome je ona pripadala. Međutim, znam da u Vukovaru, deo Vukovara se zove Petrova gora i ja pretpostavljam da se radi o jedinici sa tog područja, kao što postoji i Leva supoderica, isto deo grada, tako da se to ne odnosi ni na kakvu jedinicu iz Knina. To je moja procena.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ostaćemo još na Vukovaru. Vi ste prvo obavestili generala Dimitrijevića. Kada ste vi prvi put obavestili generala Dimitrijevića o onome što vam je Muris rekao?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa to je negde nakon njegovog postavljanja na mesto načelnika Uprave, znači negde ili krajem 1993. godine ili u samom početku 1994. godine. Jer meni nije bilo baš dozvoljeno da mogu da ulazim u Generalštab zbog još svežih tragova boravka Nedeljka Boškovića tamo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Iako ste imali još nekoliko kontakata o Vukovaru, nećemo time da se bavimo detaljno, ali to se sve nalazi u rezimeu pa ako bude relevantno, mi ćemo to da uvedemo. U paragrafu 143, da li ste vi u jesen 1998. godine imali kratak sastanak sa penzionisanim generalom Mrkšićem, on je tada već bio penzionisan?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam. To nije bio sastanak, to je bio kratak iznenadni susret.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I da li je bilo govora o tim događajima u Vukovaru, da li je o njima diskutovano? Ili ako nije diskutovano, da li su se barem spomenuli na ovom sastanku?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam imao stalno želju, ako bih nekog sreo od tog rukovodećeg sastava brigade, da postavim neka tri pitanja koja su mene interesovala. I tako sam generalu Mrkšiću uspeo da postavim prva dva. To je bilo: "Šta se to dogodilo na Ovčari?". Ja ću govoriti doslovno kako mi je odgovarao. On je rekao: "Aco, dece mi moje, da sam znao šta će im uraditi, nikad ih ne bi predali". E ja sam ga onda upitao, a kad su saznali, šta je urađeno, zašto nisu obavestili po liniji izveštavanja. A on je rekao: "Kada smo videli šta su im uradili, onda smo se zakleli da ćutimo". I treće pitanje nisam stigao da mu postavim, jer bili smo u saobraćaju i morao sam da pomerim kola tako da je na ovome završen ovaj kratak susret.

SUDIJA KVON: Generale Vasiljeviću, kakva je vaša procena bila u to vreme, da li ste smatrali da on govori istinu?

SVEDOK VASILJEVIĆ: Delovao mi je veoma iskreno. Mislim, to je šest, sedam godina nakon događaja koji se zbio. Drugo, ja nisam bio ni u kakvoj funkciji, ja sam bio penzioner, sreli smo se kao dva čoveka i moj je utisak da mu je čak bilo teško kad je to govorio.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, molim vas samo za trenutak. Časni Sude, sada ćemo proći kroz tabulatore 32, 33, 34 i 35 na isti način kao i sa drugima. Iako nije zgodno uzimati stvari van redosleda, bolje je da ne tračimo vaše vreme, a nadam se da ću posle pauze moći da se bolje koncentrišem na te stvari. Sledeći pasus na stranama od 28 do 32 je obeležen kao pasus koji treba proći na privatnoj sednici. Možemo li na privatnu sednicu? Neće nam trebati mnogo vremena, jer nameravam da se dotaknem samo par stvari. To bi moglo da bude i na kraju ovog dela, pa bih ja ukoliko mi dozvolite, mogao tokom pauze da se pozabavim nerešenim dokaznim predmetima pre nego što pređemo na Kosovo.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Čuli smo Slobodana Lazarevića. Da li je on radio za Upravu bezbednosti? I ako nije, da li je imao ikakav odnos sa pukovnikom Zimonjom, i ako jeste, kakav je bio njegov odnos sa pukovnikom Zimonjom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači kategorički mogu da kažem da Slobodan Lazarević nije imao nikakve veze sa Upravom bezbednosti i njenim organima. Znači, meni je taj čovek apsolutno nepoznat, niti znam niti mi je poznat neki njegov naziv u okviru organa bezbednosti JNA, sasvim je sigurno da nije bio ni aktivni starešina u JNA. Pukovnik Zimonja je oficir Obaveštajne uprave Generalštaba JNA i nalazio se na različitim dužnostima. Koliko ja znam, negde 1991. godine on je na dužnosti u inostranstvu, na dužnosti vojnog izaslanika ili pomoćnika.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Znači, ako je, kao šta smo čuli, Lazarević imao zvaničnu vezu sa pukovnikom Zimonjom, onda je to mogla da bude i veza sa Obaveštajnom upravom Generalštaba JNA?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja za tu njihovu vezu ne znam, ali ako je bio sa njim u službenoj vezi, onda je to po vertikali naslonjeno na Obaveštajnu upravu Generalštaba.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Generale Vasiljeviću, želim da prodemo kroz neke stvari koje sam prevideo ili koje sam odložio iz jednog ili drugog razloga. Ako Pretresno veće može da se vrati sada na stranu 25, imam samo par pitanja o Lovasu kao i jedan dokazni predmet u vezi toga. Rekli ste nam gde ste slali svoje izveštaje o Lovasu. To je paragraf 135. Da li ste vi primili izveštaj od oficira, od dežurnog oficira u SSNO u vezi onoga što je pronađeno krajem novembra 1991. godine od strane patrole Vojne policije, to jest pronađena su neka tela na farmi "Lovas" u blizini Dalja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Recite nam u jednoj rečenici sadržaj tog izveštaja, šta je pronađeno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znači to je išao izveštaj linijom dežurne službe Vojne policije. Po tom izveštaju iz Prve vojne oblasti, negde krajem novembra 1991. godine na farmi "Lovas" patrola je pronašla, patrola Vojne policije je pronašla 23 masakrirana leša civila. Oni su ovo mesto snimili i dokumentovali kratko i o tom događaju su obavestili teritorijalno nadležni MUP u Dalju, i dalju istragu oko tog slučaja je preuzeo MUP u Dalju.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Svi ovi izveštaji, vaš i ovaj dodatni izveštaj, da li znate da li su oni vodili bilo kakvom krivičnom gonjenju?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Trebalo bi verovatno da se pokrene postupak protiv nepoznatog počinioca tog krivičnog dela. Znači o događaju bi trebao kasnije da bude obavešten nadležni teritorijalni tužilac i on bi postavljao zahteve pred organe unutrašnjih poslova koje radnje treba da učine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ali da li je vama na bilo koji način poznato da li su preduzeti bilo kakvi koraci za krivično gonjenje?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li je pokretan ovaj prethodni postupak ili kasniji krivični postupak, to je u nadležnosti MUP-a bilo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim da sada pogledamo dokazni predmet koji sam odložio, a to je dokazni predmet 342, tabulator 11. Ovo je pismo od 23. oktobra 1991. godine od Milana Eremije, zamenika komandanta nadležnog za instrukcije o pitanjima morala i političke propagande, upućeno je komandi Prve vojne oblasti, Odeljenju za moral. Na drugoj strani, paragraf 4, generale, da li vidimo aktivnosti i pojave koje negativno utiču na stanje morala u jedinicama divizije, šta se podvači u trećem pasusu i pod crticom kaže: "U zoni borbenih dejstava nalazi se više grupa raznih paravojnih formacija iz Srbije, od četnika preko odreda "Dušan Silni" i raznih samozvanih dobrovoljaca kojima nije osnovni motiv borba protiv neprijatelja već pljačka narodne imovine i izivljavanje nad nedužnim stanovništvom hrvatske nacionalnosti. Prilikom zarobljavanja 80 meštana hrvatske nacionalnosti u selu Lovas, od strane Teritorijalne odbrane Lovasa i odreda "Dušan Silni" vršeno je fizičko zlostavljanje nad istima, nakon čega je ubijeno četiri meštana sela Lovas". I onda se dalje pominje ubistvo još 17 meštana i tako dalje. I onda pod tačkom 5: "Predlog mera za poboljšanje stanja morala u jedinicama – da se organizovano pristupi razoružavanju paravojnih formacija, posebno odreda "Dušan Silni", četnika i Arkanovih vojnika i da se u tu akciju uključe organi vlasti i organi Republike Srbije". Da li ovaj dokument beleži ono šta ste nam vi rekli u vezi sa učesćem paravojnih snaga iz Srbije u onome šta se dešavalo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim da pređemo na stranu 27, na četiri navedena dokazna predmeta. Mislim da mogu da vas pošteditim jednog od njih, dakle preskočićemo 32 i idemo odmah na tabulator 33. Da li vam je, generale Vasiljeviću, pokazan neki drugi izveštaj ili izveštaji koji su pokrivali događaje o kojima niste ništa znali iz prve ruke ili čak niste ni čuli o njima, a izgleda po onome kako su napravljeni da su to bili redovni izveštaji?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ovaj sam izveštaj video ovde kada mi je pokazivana dokumentacija. To je izveštaj organa bezbednosti 180. motorizovane brigade, majora Ristić Branislava. Po formi, ovaj dokumenat odgovara organima bezbednosti, a iz istog se vidi da je rađen u jednom primerku i da nije nikome dostavljen.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mislim da je činjenica da postoji samo jedan primerak tog izveštaja neuobičajna ili ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ako to notira kao sebi neko saznanje koje će kasnije možda proširivati i produbljivati, onda iz više ovako pojedinačnih dokumenata on može napraviti zbirnu informaciju.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala. Ako pogledate tekst ovog izveštaja gde se navode činjenice, proći ćemo relativno brzo kroz to. Ovaj dokument originalno beleži razgovore koji su privatno obavljani, gde jedan vojnik kaže oficiru: "Kad smo skrenuli prema Škabrnji putem, video sam borbeno vozilo 'BOV' i jednog mrtvog pripadnika zengi, a pored njega je bila puška 'PAP'. Kad smo ušli u selo, iz jedne kuće teritorijalci i dobrovoljci koji sebe nazivaju četnicima iz jednog podruma su izveli oko 20 civila. Jedan od njih je imao "PAP", njega su odmah odvela iza BOV-a i streljali. Ispred BOV-a su doveli jednu staricu i dva starca, polegli ih na zemlju i pucali im u potiljak. Iz jedne od kuća u selu izveli su tri muškarca od kojih je jedan imao 35 godina, a ostala dvojica oko 45 godina. Njih su u dvorištu malo ispitivali i onda ih streljali. Čuo sam po nekim pričama da su ubili neku ženu od 19 godina sa detetom od osam meseci, ali to lično nisam video. Iz podruma jedne kuće izveli su curu, i oca i kćer. Oca su joj odmah ubili iz automatske puške. Nju su oborili na zemlju povukavši za kosu i rekli joj: 'Hoćeš da prođeš kao otac?'. Viknuo sam 'Ne pucaj' i uperio sam pušku u njega. Tu curu smo posle doveli u komandu. Video sam da su grupu od pet civila teritorijalci vodili ispred sebe, a onda ih stavili ispred tenka da bi pokazali put i služili kao štit. Kad smo išli prema Nadinu, videli smo da su teritorijalci zarobili nekog civila. Sa njima je razgovarao Dražić, načelnik Službe javne bezbednosti, ali sam potom čuo od nekih da su i njega ubili". Oficir koji podnosi ovaj izveštaj daje napomenu: "Iz podataka koje je dostavio Mitrović vidi se da su pojedine grupe teritorijalaca više delovale kao banda nego kao vojska. Ovako ponašanje i njihov odnos izazvao je revolt kod vojnika koji su skoro dolazili u otvoren sukob sa njima da bi zaštitile neke civile hrvatske nacionalnosti". Dakle, da li ovo vama izgleda kao redovni izveštaj sa kraja novembra 1991. godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, po formi kako je sačinjen, znači to nije izveštaj, to je njegova beleška, znači službena beleška ili službena zabeleška. A na osnovu ovih prvih informacija, ovaj organ bezbednosti je trebalo da izvrši njihovu proveru i dokumentaciju. Prvo, ovo je vozač borbenog vozila vojne policije, to vozilo ima komandira, starešinu iz Vojne policije. Znači, trebalo je da traži i zvaničan izveštaj komandira Vojne policije koji je bio u tom borbenom vozilu. Da li je on to kasnije radio ja ne znam, ali za ovo što je opisao nemam sumnje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Ako pogledamo sledeću zvaničnu belešku, tabulator 34, da li je to još jedna zvanična službena beleška koju ste pogledali? To je kopija. Da li vam se čini da je ona u adekvatnom obliku?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da bismo uštedeli na vremenu, neću čitati sve ovo. Ovo dolazi od poručnika, kao što vidimo na trećoj strani engleskog prevoda i bavi se borbama u selu Škabrnja, kaže: "Da su pripadnici ustaških jedinica i civili ubijeni". Navodi listu ljudi koji su ubijeni i to možemo, detalje možemo sami da pročitamo. Vidimo da se tu navode konkretno žene starosne dobi koja je iznenađujuća sobzirom na činjenicu da su ubijene. Zatim imamo sledeću izjavu u kojoj se navode razlozi, Pretresno veće je čulo za to. Možda sam malo zamenio dokazne predmete, čitao sam nešto šta sam mislio da je 34. Sledeći dokument je 35. Dokument iz kojeg sam čitao je izgleda bio dokument broj 35. Dakle, ja sam čitao iz 35, a ovo je sad 34. Molim vas pogledajte sada taj dokument i molim da se stavi pred svedoka. To je beleška. Molim da svedok pogleda i da li to odgovara ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Ja mislim da ovde mora da postoji nesporazum, jer ovo što ja imam pred sobom, šta se nalazi u tabulatoru 33, čitano je pod 34, a tu se zaista radi... A ovo šta se nalazi kod mene u dokumentima je jedan izveštaj u kome nema ni potpisa, samo je otkucano na mašini.

SUDIJA MEJ: Nemojte da se brinete za to u ovom trenutku, osim ako vi nemate nekih prigovora. Gospodine Najs, molim vas da se pozabavite time.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Ima, imam prigovor. Ovaj dokumenat koji se kod nas nalazi u tabulatoru 33 je jedan izveštaj otkucan na mašini na kome nema ničega, ni potpisa, niti bilo kakvog obeležja da je zvaničan dokument.

SUDIJA MEJ: To su pitanja težine koja se pridaje dokaznom predmetu. O tome smo u drugim slučajevima već donosili odluku. Mi ćemo odlučiti o tome kakvu težinu da pridamo kojem dokumentu.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, ovaj dokument koji se odnosi na 23. novembar 1991. godine, tu je jedna strana, odnosno strana i po dokumenta na engleskom je tabulator 33 ili bi bar trebalo da bude. Tabulator 34, kako mi je rečeno, kako mi je gospođa Diklić (Diklich) rekla je obrazloženje. Kada sam

sugerisao da je dokument koji sam čitao tabulator 34, nisam bio u pravu, zapravo sam čitao dokument 35.

SUDIJA MEJ: Izjava koju mi imamo, ili tačnije koju ja imam pominje Motorizovanu brigadu na prvoj strani tabulatora 34, piše: "Beleška o primeni metoda rada". Imam tri strane u vezi sa tim i onda dolazi strana na kojoj piše obrazloženje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da, to je ispravno. Ja sam napravio grešku kada sam rekao da gledamo tabulator 34. Ovo sada je tabulator 34. Gospodine svedoče, molim vas pogledajte ga i recite da li je on u odgovarajućem formatu.
SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I vidimo iz ovog dokumenta da ovaj oficir navodi u okviru obrazloženja da je 25. decembra kontaktirao nekoga, neku osobu u vezi sa informacijom o ubijanju civila u selu Škabrnja. Rečeno mu je da je Goran Opačić dolazio, pričao o tome da je bilo ubistava civila, uglavnom žena i staraca u Škabrnji i da se tu istakao dobrovoljac, četnik, izvesni Jaro, Jare iz Prebilovca u Hercegovini i njegov prijatelj iz iste jedinice. On je bio aktivan vojnik koji je bio u stalnom pokretu, u borbenom stroju sa njima. Dok je jedan starac bežao, jedan aktivni vojnik je skinuo zolju sa ramena i pitao četnika "Mogu li da ga fotografišem?" i pogodio ga je raketom. Goran Opačić je rekao da nikada u životu nije vidio grozniju sliku, jer je starac raznesen tako da mu je u blizini ostala samo noga. Te noći je čuo da je Zorić, čije ime nije znao i koji je bio negde iz neke jedinice Teritorijalne odbrane iz okoline grada, pokazivao ljudima kesu sa ljudskim ušima. Tako je ušao u kafanu, pozvao konobaricu i pokazao joj čašu u kojoj je bilo ljudsko uvo. Dakle, ovo je obrazloženje. General je potvrdio da je ono napravljeno u adekvatnom obliku. A onda dokazni predmet 35, koji sam ja neispravno nazvao dokumentom 34, u vezi sa njim svedok je već rekao da ima adekvatnu formu, to je službena beleška. Već sam ranije ukratko rekao o čemu je reč tako da se sada ovim neću dalje baviti. Izvinjavam se što sam izazvao konfuziju, možda sada možemo da uvedemo tabulatore 33, 34 i 35. Pre nego što pređemo na Kosovo, želim da se na trenutak vratimo na stranu 3 ovog rezimea. Dve stvari. Jedna se odnosi na referiranje i podnošenje izveštaja. Generale, vi ste nam već dosta rekli o referisanju i podnošenju izveštaja. Mislim da je komunikacija između vojnih oblasti i SSNO-a u principu išla preko operativnih centara do načelnika Generalštaba. Je li to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Išle su informacije i preko operativnog centra.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Savezni sekretar je imao pravo da direktno komunicira sa vojnim oblastima. Je li tako?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Savezni sekretar, da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da. U redu. Da li je operativni centar pripremao dnevne izveštaje o događajima koji su se odnosili na JNA i koji su distribuirani u SSNO i načelniku Generalštaba?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A da li je general Kadrijević kada bi primio takve izveštaje direktno komunicirao sa svojim potčinjenim u različitim vojnim jedinicama, na primer u vojnim oblastima, a da nije išao preko načelnika Generalštaba?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, mogao je direktno da kontaktira.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I na kraju u vezi sa tim jedno drugo pitanje, to je paragraf 20. Govorili ste nam o aktiviranju Vrhovne komande i Štaba Vrhovne komande u skladu sa pravnom procedurom i one se po pravilu aktiviraju samo kada dođe do jednog od tri stanja o kojima smo govorili, dakle kada se proglašeno jedno od tri pomenuta stanja. U stvari, da li je Vrhovna komanda aktivirana i bez preduzimanja tog adekvatnog koraka, a to je proglašenje jednog od tri pomenuta stanja? Koliko je to vama poznato?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu tačno da znam kada je proglašeno stanje neposredne ratne opasnosti, ali objektivno su se ratna dejstva odvijala bez obzira da li je to proglašeno ili nije. Znači u Sloveniji je polovinom 1991. godine, polovinom 1991. godine su krenula ratna dejstva i od tada je u naziv uvršten izraz "Štab Vrhovne komande" i sastajali smo se kao štab. To je više naziv Štab Vrhovne komande, u stvari su se sastajala sva ona lica za koje je gospodin sekretar cenio da imaju neku nadležnost u odnosu na situaciju. Znači taj naziv štab verovatno počinje nešto pre nego što je zvanično proglašeno stanje neposredne ratne opasnosti.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim da sada pređemo na Kosovo, strana 35, u stvari taj deo ipak počinje na strani 37. Generale, sobzirom na činjenicu da ste 1992. godine privremeno penzionisani, kako ste opisali, i da ste u

određenom stepenu održavali kontakte posle toga, kako pokazuje vaše svedočenje, da li ste se dobrovoljno javili u službu u Vojsci Jugoslavije kada je NATO napao SRJ?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam, kao i mnogi drugi penzionisani oficiri i generali.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na koji položaj ste postavljeni?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Postavljen sam na položaj zamenika načelnika Uprave bezbednosti Generalštaba.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A to postavljenje je bilo 27. aprila 1999. godine ili približno tog datuma i postavio vas je general Ojdanić?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, postavljen sam ukazom predsednika Savezne Republike Jugoslavije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kratko pre toga, da li ste se sreli sa optuženim i možete li da nam ukratko ispričate o čemu ste razgovarali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dva dana pre ovog ukaza pozvan sam na razgovor kod gospodina Miloševića. To je bio jedan neformalan širi, ovaj, razgovor i opcija je prvo bila da ću biti postavljen za savetnika za bezbednost načelnika Generalštaba. Međutim, u toku razgovora saopštio mi je da ću biti postavljen za zamenika načelnika uprave. Ne znam da li ima nečeg bitnijeg iz tog razgovora da treba da iznosim.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možda bi nam pomoglo, ako biste nam rekli nešto više o razgovoru. Da li ste vi nešto rekli u vezi sa uslovima pod kojima biste obavljali taj posao, dakle, pod kojim uslovima pristajete na ponovni angažman, ponovnu službu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije to adekvatan izraz da sam ja mogao postavljati uslove. Ja sam rekao na interesovanje sad optuženog šta se to događalo sve sa mnom, znači govorio sam između ostalog i o problemima koje su pravili dobrovoljci u ratu 1991. i 1992. godine i da sam imao sukoba, ovaj, na toj relaciji i sa njima i sa ljudima iz MUP-a ondašnjeg i da ne bi hteo ni sada da odstupam od tih principa, ako budem reaktiviran. I on mi je rekao: "Meni takav čovek treba".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tokom sukoba sa NATO general Geza Farkaš je bio načelnik Uprave bezbednosti?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: On je bio vaš neposredni pretpostavljeni i postavljen je na mesto Aleksandra Dimitrijevića, njegovog prethodnika?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Recite nam nešto ukratko o protoku informacija Uprave bezbednosti u to vreme. Reč je o paragrafu 200. Izveštaji su se sačinjavali za načelnika Generalštaba i ko je imao krajnju odluku o tome, ko je donosio krajnju odluku o tome kuda se šalju ti izveštaji iz kosovskih izvora?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mogu da govorim o izveštajima iz delokruga rada organa bezbednosti. Oni su poslani po vertikali, oni su slati tu po vertikali do uprave bezbednosti, uz selekcije koje su vršene na svakom komandnom nivou niže. O tim informacijama obaveštavan je načelnik Generalštaba, a on je odlučivao šta će od tih informacija ići prema predsedniku Jugoslavije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A to je bio general Ojdanić?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 201. Bilo kakvi zločini sa kojima je Uprava bezbednosti bila upoznata u Prištinskom korpusu, na njih bi se skrenula pažnja generalu Lazareviću, zar ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Trebalo bi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A on je bio dužan da o tome izvesti koga?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je trebalo da izveštava na bazi selekcije šta je od značaja, trebalo je da izveštava komandanta Treće armije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I onda bi se ti izveštaji, kada bi to bilo prikladno, predočili generalu Ojdaniću?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je krajnja instanca.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: General koji je bio na čelu Treće armije tada je bio ko?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: General Nebojša Pavković.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A njega smo videli na mostu u Vukovaru?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sastav Generalštaba ste već izneli i verovatno bi bilo lakše kada bih ja to jednostavno pročitao. Ovo je bio Generalštab za vreme ratnog stanja: načelnik Generalštaba - general Ojdanić, zamenik načelnika Generalštaba - general Svetozar Marjanović, pomoćnik načelnika Generalštaba za operativna pitanja - general Blagoje Kovačević, pomoćnik načelnika Generalštaba za kopnene snage - general Simić, pomoćnik načelnika Generalštaba za mornaricu – viceadmiral Vlade Nonković i pomoćnik načelnika Generalštaba za vazduhoplovne snage - general Bane Petrović. Načelnik Uprave bezbednosti Vojske Jugoslavije, kao što smo čuli, general Geza Farkaš, pomoćnik načelnika Generalštaba za obaveštajne poslove - general Branko Krga, pomoćnik načelnika Generalštaba za logistiku - general Pantelić. I na kraju, niste mogli, bar prethodne nedelje niste mogli da se setite imena osobe koja je bila na položaju pomoćnika načelnika Generalštaba za moral?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paskus 204. Za vreme vanrednog stanja, kao šta smo već čuli, Generalštab postaje poznat, odnosno naziva se imenom štab Vrhovne komande, a predsednik SRJ kao glavnokomandujući Vojske Jugoslavije komanduje Vojskom Jugoslavije putem Vrhovne komande. Da li je to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A povremeno se koristi i izraz vrhovni komandant. Prema vašem saznanju, da li je taj izraz postojao u pravnim spisima?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam tačno kakav je u spisima, ali faktički se radi o vrhovnom komandantu, ako to lice komanduje sa vojskom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I da li je to zvanje odgovaralo optuženom?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vrhovna komanda se sastojala od štaba Vrhovne komande i čega još ili koga?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vrhovni savet odbrane bi trebalo da bude.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je to uključivalo i ministra odbrane?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Za vreme ratnog stanja da li se Vrhovna komanda nalazila na jednom mestu ili je bila raspoređena po raznim mestima u Beogradu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Na raznim mestima i u okolini Beograda.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su održavani svakodnevni sastanci Vrhovne komande?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To ne mogu da znam. Znam da se Štab Vrhovne komande dnevno sastajao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zastupljenost Uprave bezbednosti u Generalštabu ili Vrhovnoj komandi se održavala na koji način?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa Uprava bezbednosti nije bila razmeštana na istom mestu gde je bio i Štab Vrhovne komande. Uglavnom je jedan od oficira starijih ili general učestvovao dnevno u radu Štaba Vrhovne komande, ali je to bilo naizmenično, ne uvek isto lice.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim da pogledate tabulator 37. To je dokument koji su navodno zapisnik sa "Osme sednice Vrhovnog saveta odbrane" održane 25. decembra 1998. godine u Beogradu. Da li ste vi njega pregledali i da li vam se čini da je, da se tu uopšteno odražavaju one stvari kojima se možda na takvom sastanku i bavilo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja na takvim sastancima nisam bio, ali po formi kako je sačinjen dokumenat, mislim da odražava funkcionisanje jednog takvog tela.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možemo da vidimo na prvoj strani, nećemo mnogo da čitamo, ali vidimo na prvoj strani da je sastav bio sledeći: optuženi predsedava sa predsednikom Srbije Milanom Milutinovićem i predsednikom Crne Gore Milom Đukanovićem, zajedno sa Nikolom Šainovićem, potpredsednikom savezne vlade, zatim savezni ministar odbrane Pavle Bulatović, general Ojdanić kao načelnik Generalštaba i Slavoljub Šušić koji je sekretar Vrhovnog saveta odbrane. To je sastav na tom konkretnom sastanku. Ako sada pogledamo stranu 13 na engleskom, u originalu nema broja strane, ali mislim da je to, bojim se da ipak ne mogu da nađem, možda je to tri ili četiri strane od kraja. To je pasus koji počinje sa sledećim: "Predsednik Đukanović nije želeo da komentariše kandidate, posebno zato što je lično poznao samo neke od njih, ali je naglasio kontraverzne informacije o Prištinskom korpusu i

njegovom angažmanu na Kosovu". Da li možete to da nađete? I tu se vidi da predsednik Đukanović, ovde u ovom pasusu predsednik Đukanović ustvari dovodi u pitanje kvalitete Pavkovića. Onda treba da pogledamo sledeći pasus i tu vidimo da se optuženi slaže sa primedbama Đukanovića i da je došlo do greška u pripremama i spiskovima koji su dati zajedno sa predlozima. Nakon što je pregledao dokumente, predsednik Đukanović je rekao da su dati materijali dovoljni. Kada je komentarisao, odnosno objašnjavao dileme o generalu Pavkoviću, optuženi je rekao da nema žalbi ni sa jedne strane o protivzakonitom ponašanju Prištinskog korpusa. U ovom pasusu šta se vas tiče, da li se ovde odražava nešto sa čim ste vi u stvari bili upoznati u to vreme? Da li je to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ja znam samo za opštu situaciju, opštu raspravu oko toga kada je trebalo da se postavi general Pavković. Međutim, ove detalje nemam. Znači ne mogu da dam ocenu o čemu je razgovarano i koji su problemi bili jer je ovde dosta uopšteno to napisano.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A šta se javno znalo u to vreme, to jest šta su znali ljudi kao što ste vi, na visokim položajima u raznim delovima vojske i snaga bezbednosti? Koliko se znalo o naimenovanju Pavkovića i o stavovima optuženog i predsednika Đukanovića?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znaite kako, predsednik Đukanović je tada u to vreme bio u jednoj, mogu da kažem, opstrukciji prema optuženom, ali i prema Jugoslaviji u celini, i mislim da je on iz tog ugla postavio pitanje zašto mu ovi kadrovski predlozi sa obrazloženjima nisu bili dostavljeni ranije. Znači, on je imao jedan uzdržan stav i verovatno da je nešto konkretnije imao oko stanja na Kosovu i problema o kojima govori, ja pretpostavljam da bi to i izneo. Međutim, za generala Pavkovića je u tom periodu bilo šire poznato da on ima široku naklonost predsednika Jugoslavije u to vreme i da je on bitno uticao i na njegov izbor i njegovo postavljenje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možemo li sada da se bavimo nadležnošću optuženog nad MUP-om? Da li je MUP formalno bio deo Vrhovne komande?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu pouzdano da, ovaj, to tvrdim, ali MUP je bio pod kontrolom, praktično pod kontrolom optuženog po vertikalni koja je išla preko ministra unutrašnjih poslova Srbije pa dalje po dubini. Meni nije prisutno da, u vreme dok sam bio na tim funkcijama u ratnom stanju je bilo kada iko iz MUP-a prisustvovao sastancima Štaba Vrhovne komande, a to znači da nisu bili ni na sastanku Vrhovne komande.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodin Stanišić ponovo, kao načelnik RDB, da li je on referisao optuženom i u kom obimu?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam u kom obimu, ali je sigurno njemu morao i referisati i redovno ga izveštavati, imajući u vidu da je bio njemu neposredno podređen.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možete li Pretresnom veću da objasnite, molim vas, proces putem kojeg direktiva optuženog postaje operativni plan vojske čiji je on efektivno bio glavnokomandujući?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mogu principijelno da to objasnim. Znači, kada se vojsci ili načelniku Generalštaba izda okvirni zadatak i postavi cilj koji treba ostvariti, onda po proceduri u štabu se vrši procena te situacije i pronalaze načini, odnosno daju predlozi o načinu upotrebe oružanih snaga. I taj predlog načina upotrebe načelnik Generalštaba treba da referiše vrhovnom komandantu i Vrhovnoj komandi, i nakon njegove verifikacije on stupa na snagu ili se vrše određene korekcije, ukoliko je takve korekcije neko stavio.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A odobrenje određenog predloga, da li je to u vidu potpisanog dokumenta?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ono šta, ovaj, znam to je, znači na takvoj direktivi generalnoj o upotrebi oružanih snaga treba da stoji potpis i "odobravam", odobrenje od vrhovnog komandanta. To je i na radnim kartama gde je nacrtan raspored snaga.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jednom kada se taj korak preduzme, sledeći korak je da se izda nalog strateškim grupama u odnosu na odluke o upotrebi Vojske Jugoslavije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I onda dalje ide komandni lanac od strateških grupa do njihovih potčinjenih komandi?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U vašem rezimeu vi spominjete da postoje planovi u slučaju vanrednog stanja i u doba mira. Očigledno je da zemlja koja je okružena mnogim drugim zemljama mora da ima planove u slučaju vanrednog stanja, da bi pokrila sve moguće varijante, zar ne?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su to bili dokumenti koje je posebno odobrio ili čak potpisao optuženi, čak i ako ih je trebalo upotpuniti u slučaju da stvarno dođe do vanredne situacije?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam za to. Ja znam za period u kojem sam službovao u JNA, konkretno su proglašavana vanredna stanja dva puta za situaciju na Kosovu, ali ne znam da li je bilo proglašavanja vanrednog stanja kasnije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Onda se nećemo u ovoj fazi baviti tim pojedinostima. Informacije koje su slate optuženom od Ojdanića, koliko su redovno išli ti izveštaji od njega?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ali ja pretpostavljam da je dobijao dnevne izveštaje koje sačinjava operativni centar Generalštaba.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A načelnik Generalštaba je lično bio obaveštavan redovnim izveštajima odozdo na gore, ka njemu, a informacija se konsolidovala od nižih jedinica da bi se sačinjavali dnevni izveštaji i ostali izveštaji. Da li je to tačno?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I da li je bilo još nekih izveštaja kojima je Ojdanić izveštavan izvan ili nezavisno od operativnih centara koji su se ustvari bavili većinom redovnih izveštaja?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je. On je imao nadležnost da komanduje sebi potčinjenim strategijskim grupacijama i od njih je mogao dobijati i usmene izveštaje, mogao je tražiti posebne izveštaje. Znači, to je odvojeno od one linije koja ide linijom operativnog centra.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sada ćemo da se pozabavimo sastankom od 1. juna 1999. godine kada ste otišli na Kosovo da obiđete jedinice Uprave bezbednosti. Dok ste bili tamo da li je vas pozvao general Pavković na sastanak zajedničke komande?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, ali mi nije rekao da se radi o sastanku, rekao je da dođem kod njega.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I kada ste došli tamo, da li ste shvatili da je u toku sastanak, da se radi o sastanku?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ubrzo je počeo taj sastanak. Sastankom je rukovodio gospodin Šainović. Sa njim je došao na taj sastanak Anđelković Zoran. Od generala JNA bili su general Pavković, general Lazarević, ja i pukovnik načelnik bezbednosti u Prištinskom korpusu sa kojim sam i došao na taj sastanak. Iz MUP-a su bili prisutni general Đorđević, general Stevanović i general Lukić.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mislim da ste spomenuli pukovnika Stojanovića. Da li je on bitan, da li je on bio tamo?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa on je načelnik bezbednosti Prištinskog korpusa.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je identifikovan neko ko je bio odsutan?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Rekao je general Đorđević da je odsutan general Ilić i da neće biti prisutan na sastanku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A koji je bio razlog zašto je on tog dana bio odsutan, tog 1. juna 1999. godine?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Po obrazloženju, on je bio na nekom zadatku oko vršenja asanacije bojišta.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A reč koju mi koristimo, to jest reč koju vi koristite za to je šta? Šta znači ta reč koje ste upotrebili?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je propisana procedura uklanjanja leševa ljudi ili životinja i drugih opasnih materija koje bi mogle da utiču negativno na zdravlje, na izazivanje epidemije ili druge negativne posledice.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je reč koju ste upotrebili "asanacija"?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, asanacija bojišta.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je objašnjenje zašto je general Ilić odsutan vas navelo da zaključite da je on ubičajeno ili redovno prisustvovao takvim sastancima?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je tamo bio i predstavnik Državne bezbednosti, RDB-a?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vi ste pogledali broj stolica, odnosno mesta za stolom i do kakvog ste zaključka došli?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bilo je to upražnjeno mesto na kojem je verovatno trebalo da bude general Ilić. Na vrhu stola kao predsedavajući bio je gospodin Šainović. Njemu gledajući sa leve strane bili su generali ili pukovnik kojeg sam naveo. Na desnoj strani je bio Zoran Anđelković i generali MUP-a i na suprotnoj strani stola od gospodina Šainovića bio je general Lukić.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tom prilikom, mi ćemo ovo vrlo brzo da prođemo, ali želim da pomognete sudijama u vezi sa tim ko je imao ovlašćenje. Ko je imao ovlašćenje, ko se otkrio kao neko ko ima nadležnost i ovlašćenje, kako je to postalo jasno? Rekli ste da je Šainović bio predsedavajući. Kako su se prema njemu ponašali ostali?

SVEDOK VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa i prema mestu na kojem se nalazio za ovim stolom, ali i prema odnosu svih prema njemu i po činjenici da je on praktično rukovodio tim sastankom, gospodin Šainović je znači imao dominantnu ulogu u tome.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs, mi danas moramo na vreme da prekinemo raspravu. Nastavićemo sutra. Koliko mislite da vam još treba vremena za ovog svedoka?

TUŽILAC NAJS: Mislim da mi je potrebno bar vreme do prve pauze.

SUDIJA MEJ: Sada prekidamo raspravu. Generale Vasiljeviću, molimo vas da se vratite sutra u 9.00 u sudnicu.